

KNIHA
ESTER

Králova slavnost

Stalo se to za dnů Ahasvera, toho Ahasvera, jenž kraloval nad sto sedmadvaceti provinciemi od Indie až po Habeš. Král Ahasver toho času trůnil v královském sídelním paláci v Súsách. Tehdy, třetího roku své vlády, uspořádal slavnost pro všechny své velmože a dvořany, mocné Peršany a Médy jakož i přítomné hodnostáře a představitele provincií. Po dlouhých sto osmdesát dnů vystavoval na odiv bohatství a slávu své říše, přepych a nádheru svého majestátu.

Na závěr král vystrojil sedmidenní hostinu na nádvoří královské zámecké zahrady a pozval všechny vznešené i prosté, co jich jen bylo v královském sídle v Súsách. Toho plátna bílého a modrého, na stříbrných tyčích šňůrami z kmentu a purpuru vázaného, těch sloupů z bělostného mramoru, těch lůžek zlatých i stříbrných na dláždění z porfyru, bělostného mramoru i perleti a drahých kamenů! Královské víno teklo královsky štědře do zlatých číší, jedna číše za druhou a každá jiná. Dle nařízení se pilo bez omezení; král nařídil všem dvorním služebníkům, ať každého obsluhují, co hrdlo ráčí. Královna Vašti zatím v Ahasverově královském paláci uspořádala hostinu pro ženy.

Sedmého dne byl král Ahasver díky vínu v dobrém rozmaru, a tak si zavolal Mehumana, Bizta, Charbona, Bigta, Abagta, Zetara a Karkasa. Těmto sedmi eunuchům, kteří ho obsluhovali, nařídil, ať před něj přivedou královnu Vašti v královské koruně, aby lidu i velmožům předvedl její krásu. A že to byla krasavice! Když jí však eunuchové vyřídili královský rozkaz, královna Vašti přijít odmítla.

Král se rozlítil, že hněvem jen hořel. Poradil se však s mudrci znalými postupů (královské záležitosti se totiž řešily se všemi znalci práv a řádů; nejbliže mu byli Karšena, Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena a Memuchan – sedm perských a médských velmožů, kteří měli přístup k samému králi a zaujímali přední místa v říši): „Jak se má podle práva naložit s královnou Vašti za to, že neuposlechla Ahasverův královský rozkaz, když za ní poslal eunuchy?“

Slova se před králem a velmoži ujal Memuchan: „Královna Vašti se neprovinila jen proti králi, ale i proti všem velmožům a všem národům ve všech provinciích krále Ahasvera. Když se ta zpráva o královně donese všem ženám, přestanou si vážit svých manželů! Budou říkat:

18 „Král Ahasver poslal pro královnu Vašti, a nepřišla! Ještě dnes se man-
želky perských a médských velmožů doslechnou zprávu o královně
19 a začnou všem královským velmožům odmlouvat! Jakoby nebylo dost
nevážnosti a hádek! Necht' král ráčí vydat královské slovo, jež bude
20 zapsáno mezi práva perská a médská jako nepomíjivé, a sice že Vašti
už nesmí přijít před krále Ahasvera. Král si pak bude moci vybrat za
královnu jinou, lepší. A necht' král vydá výnos, který bude rozhlášen
po celé jeho veliké říši: Všechny manželky ať ctí své manžely, vznešené
i prosté!“

21 Ta rada se králi i velmožům líbila. Král se zařídil podle Memucha-
22 novy rady a rozeslal listy do všech říšských provincií. Do každé jedné
provincie vzkázal jejich vlastním písmem, každému národu jejich jazy-
kem: „Každý muž ať je doma pánem a ať se mluví jeho jazykem!“

Ester a Mordechaj

1 **2** Když bylo po všem a hněv krále Ahasvera opadl, vzpomněl si na
2 Vašti, na to, co provedla a jak se proti ní zakročilo. Právě ho obslu-
hovali královští panoši a ti mu poradili: „Necht' se pro krále dají vyhledat
3 krásné mladé panny. Král necht' ve všech provinciích své říše ustanoví
úředníky, kteří shromáždí všechny krásné mladé panny do harému
4 paláce v Súsách, kde o ně bude pečovat královský eunuch Hegaj, strážce
žen, a nechá je krášlit. Dívka, která se králi zalíbí, necht' se pak stane
královnou namísto Vašti.“ To se králi zalíbilo a učinil tak.

5 V paláci v Súsách byl jeden Žid. Jmenoval se Mordechaj, syn Jaira,
6 syna Šimeiho, syna Kišova z pokolení Benjamínova. Ten byl spolu
s dalšími vyhnanci vystěhován z Jeruzaléma s judským králem Jekoniá-
7 šem, kterého přestěhoval babylonský král Nabukadnezar. Mordechaj
se staral o dceru svého strýce Hadasu zvanou Ester, protože neměla
otce ani matku. Byla to velmi krásná, překrásná dívka. Po smrti jejího
otce i matky ji Mordechaj přijal za vlastní.

8 Když bylo vyhlášeno královské nařízení, začalo se do paláce v Sú-
sách do Hegajovy péče shromažďovat množství dívek. Také Ester tehdy
9 vzali do královských komnat pod dohled strážce žen Hegaje. Ta dívka
se mu líbila a získala si jeho přízeň. Hned ji dal krášlit, obstaral jí před-
nostní přiděly a zařídil, aby se jí věnovalo sedm děvčat z králova domu.
10 Navíc ji i s děvčaty přemístil do lepší části harému. Ester neprozradila

nic o své národnosti a původu, protože jí Mordechaj přikázal, aby o tom mlčela. Mordechaj se denně procházel před nádvořím harému, aby zjistil, jak se Ester daří a co se s ní děje. 11

Dívky přicházely před krále Ahasvera ve svém pořadí po uplynutí dvanácti měsíců, předepsaných ženám. Po šest měsíců byly denně ošetřovány myrhovým olejem a dalších šest měsíců balzámy a ženskou kosmetikou. Když měla jít dívka ke králi, mohla si z harému vzít s sebou do králových komnat, cokoli chtěla, a bylo jí vyhověno. Večer odcházela a ráno se vracela zpět do harému pod dohled královského eunucha Šaašgaze, strážce konkubín. Ke králi už nevcházela, ledaže by si jí král oblíbil a byla zavolána jménem. 12 13 14

Jednoho dne přišla na řadu Ester, dcera Abichaila, strýce Mordechajova, jenž ji přijal za vlastní. Když měla vstoupit ke králi, nežádala nic než to, co řekl králův eunuch Hegaj, strážce žen. Každý, kdo Ester viděl, si ji oblíbil. Sedmého roku vlády krále Ahasvera, desátého měsíce zvaného tebet,⁴ byla Ester uvedena do královských komnat. Král si Ester zamiloval nade všechny ženy; ze všech panen získala jeho přízeň a lásku právě ona. Nasadil jí královskou korunu a učinil ji královnou namísto Vašti. Král pak na počest Ester uspořádal velikou slavnost pro všechny své velmože a dvořany. V provinciích vyhlásil svátek a rozdával královské dary. 15 16 17 18

Při dalším výběru panen zaujímal Mordechaj místo v královském kancléřství. Ester stále ještě neprozradila svůj původ a národnost, jak jí Mordechaj přikázal. Poslouchala jej na slovo, tak jako kdysi, dokud byl jejím pěstounem. V době, kdy Mordechaj zastával svůj úřad v kancléřství, chystali se dva nespokojenci vztáhnout ruku na krále Ahasvera. Byli to Bigtan a Tereš, královští eunuchové ze strážců prahu. Když se o tom doslechl Mordechaj, pověděl to královně Ester, která to Mordechajovým jménem oznámila králi. Věc se vyšetřila a potvrdila. Oba pachatele pověsili na kůl a na králův pokyn to bylo zapsáno do říšské kroniky. 19 20 21 22 23

Hamanův edikt

3 Po nějaké době král Ahasver poctil Hamana, syna Hamedaty Agagovce. Povýšil jej a jeho křeslo vyzvedl nade všechny ostatní velmože. Všichni dvořané v královském paláci před Hamanem klekali 1 2

a klaněli se, neboť tak znělo královské nařízení. Jen Mordechaj neklekal a neklaněl se. Dvořané z královského paláce říkali Mordechajovi: „Proč porušuješ královské nařízení?“ Říkali mu to den co den, ale když neposlouchal, pověděli to Hamanovi. Chtěli vidět, zda to Mordechajovi projde; řekl jim totiž, že je Žid. Samotný Haman si pak všiml, že Mordechaj před ním nekleká ani se neklaní. Hamana to tak rozlítilo, že mu připadalo málo vztáhnout ruku jen na Mordechaje. Když se dozvěděl Mordechajovu národnost, usmyslel si, že vyhladí všechny Židy v celé Ahasverově říši, všechnen ten mordechajský národ.

Prvního měsíce zvaného nisan, dvanáctého roku krále Ahasvera,^a nechal Haman házet *pur* (totiž los), aby vybral vhodný den a měsíc. Los připadl na dvanáctý měsíc zvaný adar.^b Haman potom řekl králi Ahasverovi: „Je tu jeden národ mezi národy všech provincií tvé říše, roztroušený, ale oddělený. Jejich zákony jsou od všech národů odlišné a královské zákony nedodržují. Není v králově zájmu nadále je trpět. Kdyby král ráčil, může se napsat, ať jsou vyhlazeni. Osobně vyplatím správcům deset tisíc talentů^c stříbra, aby je uložili do králových pokladnic.“ Nato si král sňal z ruky pečetní prsten a dal jej tomu židobijci Hamanovi, synu Hamedaty Agagovce. „Stříbro je tvé,“ řekl král Hamanovi, „a stejně tak ten lid. Udělej s ním, co chceš.“

Třináctého dne prvního měsíce byli svoláni královští písaři. Přesně podle Hamanových pokynů se napsalo královým satrapům, místodržícím každé jednotlivé provincie a představitelům jednoho každého národa. Do každé provincie se psalo jejich písmem, jednomu každému národu jejich jazykem. Psalo se jménem krále Ahasvera a pečtilo se královým prstenem. Do všech provincií říše byli vysláni poslové s listy:

Všechny Židy, mladé i staré, ženy i nemluvnata je třeba zničit, pobít a vyhladit, a to v jediný den: třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar. Co kdo po nich ukořistí, ať si nechá. Tento edikt budiž zařazen mezi zákony v každé jednotlivé provincii a vyhlášen ve všech národech, aby se mohli na ten den připravit.

Poslové na králův rozkaz neprodleně vyrazili a zákon byl vyhlášen i v súském paláci. Král s Hamanem pak zasedli a popíjeli, ale ve městě Súsách zavládl rozruch.

Zahynu-li, zahynu

4 Když se Mordechaj dozvěděl o všem, co se stalo, roztrhl svůj oděv, 1
oblékl se pytlouinou, posypal se popelem a s hlasitým a hořkým 2
nářkem vyšel do města. Dostal se ale jen ke královské bráně; do paláce 3
totiž nikdo oblečený v pytlouině nesměl. (V každé jednotlivé provincii, 3
kamkoli dorazilo královské nařízení, nastal u Židů veliký smutek a půst, 3
pláč a nářek. Mnozí si stlali v popelu a pytlouině.)

Za Ester přišla její děvčata a eunuchové, aby jí to oznámili. Královna 4
se zděsila. Poslala Mordechajovi šaty, aby se oblékl a odložil pytloui- 4
nu, ale on odmítl. Ester si tedy zavolala královského eunucha Hata- 5
cha, který jí byl osobně přidělen. Prikázala mu, ať od Mordechaje zjistí, 5
co se děje a proč se tak chová. Hatach vyšel za Mordechajem na náměstí 6
před královský palác. Mordechaj mu řekl o všem, co ho potkalo, i kolik 7
přesně stříbra slíbil Haman vyplatit do králových pokladnic za vyhla- 7
zení Židů. Dal mu i opis zákonného ediktu vydaného v Súsách ohled- 8
ně jejich vyhubení. Ať ho ukáže Ester a všechno jí poví. Ať jí vzkáže, 8
že má jít za králem orodovat u něj za svůj národ a vyprosit jeho 8
milost.

Hatach se vrátil a pověděl Ester, co říkal Mordechaj. Ester pak po- 9,10
slala Hatacha zpět za Mordechajem s odpovědí: „Kdokoli, ať muž či 11
žena, se bez pozvání přiblíží ke králi do vnitřní dvorany, zemře! Ten 11
zákon znají všichni královi dvořané i lid v říšských provinciích. Jen ten, 11
na koho by král ukázal zlatým žezlem, smí žít. A já jsem ke králi nebyla 11
pozvána už třicet dní!“

Když byl Mordechajovi doručen vzkaz od Ester, poslal jí tuto od- 12,13
pověď: „Nemysli si, že v královském domě jako jediná ze všech Židů 12,13
vyvážneš. Budeš-li v tuto chvíli mlčet, Židům přijde spásná pomoc 14
odjinud, ale ty i s rodinou svého otce zahyneš. Kdo ví? Snad jsi dosáhla 14
království právě pro chvíli, jako je tato.“

Ester na to Mordechajovi odpověděla: „Jdi a shromáždí všechny Židy 15,16
v Súsách. Ať se za mne postí tři dny – ať nejedí ani nepijí ve dne ani 15,16
v noci. I já a mé dívky se takto budeme postit. Potom půjdu ke králi, 17
ačkoli je to proti zákonu. A zahynu-li, zahynu.“ Nato Mordechaj odešel 17
a udělal přesně, co mu Ester vzkázala.

Esteřina slavnost

1 **5** Třetího dne si Ester oblékla královské roucho a vstoupila do vnitřní
 2 dvorany královského paláce přímo před komnatu krále. V králov-
 3 ské síni naproti vchodu seděl na svém trůnu král. Když spatřil královnu
 4 Ester, jak stojí v dvoraně, získala si jeho srdce. Ukázal na ni svým zlatým
 5 žezlem, Ester přistoupila a dotkla se jeho konce. „Copak chceš, královno
 6 Ester? Žádej půl říše a bude ti vyhověno,“ řekl jí král. „Kdyby král ráčil,
 7 mohl by prosím král dnes přijít s Hamanem na hostinu, kterou jsem
 8 pro něj připravila?“ odpověděla Ester. „Hned jděte pro Hamana,“ král
 9 na to, „ať se Ester splní, co žádá!“

10 Král i Haman pak přišli na hostinu, kterou Ester připravila. Nad po-
 11 hářem vína se král Ester otázel: „Tak jaké máš přání? Bude ti splněno.
 12 Žádej půl říše a stane se.“ „Mé přání?“ odvětila Ester. „Co žádám? Ráčí-li
 13 král laskavě vyhovět mému přání a splnit mou žádost, nechť král přijde
 14 s Hamanem na hostinu, kterou jim zítra vystrojím. Tehdy králi odpo-
 15 vím na jeho otázku.“

16 Toho dne Haman odcházel veselý a v dobrém rozmaru. V paláci ale
 17 potkal Mordechaje a ten před ním nevstal, ani se nepohnul. Haman se
 18 na Mordechaje rozlítil, ale ovládl se a šel domů. Sezval své přátele,
 19 také svou ženu Zereš, a vykládal jim, jaký je proslulý boháč a kolik má
 20 synů a čím vším ho král poctil a vůbec jak ho král povýšil nad velmože
 21 i královské dvořany. „Dokonce,“ povídá Haman, „královna Ester vystro-
 22 jila hostinu, na kterou nepozvala kromě krále už nikoho, jenom mě!
 23 Dokonce jsem k ní spolu s králem pozván i na zítra! Jenže to všechno
 24 je mi na nic, když se musím dívat, jak si ten Žid Mordechaj sedí na
 25 královském dvoře!“

26 Jeho žena i všichni přátelé mu tedy poradili: „Nech postavit kůl na
 27 padesát loktů vysoký a hned ráno řekni králi, ať na něj Mordechaje
 28 pověsí. Pak můžeš jít s králem vesele na hostinu.“ Ta rada se Hamanovi
 29 zalíbila, a tak dal postavit ten kůl.

Královské vyznamenání

1 **6** Té noci král nemohl spát. Rozkázal tedy, ať mu přinesou kroniku
 2 říšských záznamů. Když z ní králi předčítali, narazili na zápis o tom,
 3 jak jistý Mordechaj odhalil Bigtana a Tereše, dva královské eunuchy ze

strážců prahu, kteří se chystali vztáhnout ruku na krále Ahasvera. Král se otázal: „Jak za to byl Mordechaj vyznamenán a povýšen?“ Panoši, kteří obsluhovali krále, odpověděli: „Vůbec nijak.“ 3

„Je někdo v předsálí?“ zeptal se král. (Do vnějšího předsálí královských komnat právě přišel Haman, aby promluvil s králem, že je záhodno Mordechaje pověsit na kůl, který pro něj připravil.) „Ano, v předsálí čeká Haman,“ odpověděli panošové králi. „Ať vejde,“ řekl král. 4 5

Když Haman vešel, král se ho zeptal: „Co se má udělat, když král chce někoho vyznamenat?“ Haman si pomyslel: „Koho jiného by král mohl chtít vyznamenat než mě?“ a tak tedy králi odpověděl: „Chce-li král někoho vyznamenat, ať přinesou královské roucho, které nosívá král, a přivedou koně, na kterém jezdí král, s královskou korunou na hlavě. To roucho i koně ať svěří některému z králových nejvznešenějších velmožů. Ať je to roucho oblečeno tomu, koho král chce vyznamenat; ať je na tom koni proveden po náměstí a ať se před ním volá: ‚Takto se děje tomu, koho chce král vyznamenat!‘“ 6 7 8 9

„Rychle vezmi to roucho i koně!“ odpověděl král Hamanovi. „To, co jsi řekl, uděláš pro Žida Mordechaje z královského kancléřství. Dej pozor, ať nic z toho, co jsi řekl, nevynecháš.“ A tak Haman vzal to roucho a koně, oblékl Mordechaje, provedl ho po náměstí a volal před ním: „Takto se děje tomu, koho chce král vyznamenat.“ Mordechaj se pak vrátil do královského paláce, ale Haman spěchal domů sklíčený a s hlavou zahalenou. 10 11 12

Když Haman vypravoval své ženě Zereš a všem přátelům, co všechno ho postihlo, odvětili mu ti mudrcové i jeho žena Zereš: „Jestli je ten Mordechaj opravdu Žid, pak tvůj pád teprve začal! Nikdy ho nepřemůžeš; padneš před ním úplně.“ Ještě to ani nedořekli, když vtom dorazili královi eunuchové a spěšně Hamana odvedli na hostinu, kterou vystrojila Ester. 13 14

Daruj mi život!

7 Král i Haman přišli na hostinu ke královně Ester. Král se nad pohárem vína stejně jako včera Ester otázal: „Tak jaké máš přání, královno Ester? Bude ti splněno. Žádej půl říše a stane se.“ „Ráčíš-li mi, králi, prokázat laskavost,“ odpověděla královna Ester, „daruj mi prosím život – to je mé přání! Ušetři i můj lid – to je má žádost. Já i můj 1,2 3 4

lid jsme vydáni zkáze, k pobití a vyhlazení! Kdybychom byli jen prodáni do otroctví, mlčela bych, neboť ten padouch nestojí za to, aby byl král obtěžován.“

5 „Kdo to je?“ přerušil ji král Ahasver. „Kde je ten, kdo by se odvážil
6 provést něco takového?“ ptal se královny Ester. „Ten zavilý padouch,“
řekla Ester, „je tenhle zlosyn Haman!“

7 Haman zůstal před králem a královnou jako omráčený. Král v návalu
hněvu vstal od vína a vyšel ven do zámecké zahrady. Haman zůstal,
aby královnu Ester prosil o život. Bylo mu jasné, že u krále už nemá
8 naději. Vtom se král vrací ze zámecké zahrady do vinného pavilonku
a vidí Hamana zhrouceného na Esterině lehátku. „Tak on se ještě u mě
doma bude vrhat na královnu?!“ zvolal král.

9,10 Jakmile to král vyřkl, eunuchové zakryli Hamanovi tvář. Charbona,
jeden z nich, před králem poznamenal: „A co s tím kůlem, který Haman
postavil pro toho Mordechaje, jehož slovo zachránilo krále? Stojí u Ha-
manova domu, vysoký na padesát loktů.“ „Pověste ho na něj!“ řekl král.
11 A tak Hamana pověsili na kůl, který postavil pro Mordechaje. Teprve
tehdy králův hněv opadl.

Mordehajův edikt

1 **8** Téhož dne dal král Ahasver majetek židobijce Hamana královně
Ester a Mordechaj získal přístup k samému králi. Ester totiž pro-
2 zradila, kým pro ni je. Nato si král sňal z ruky pečetní prsten (který
odebral Hamanovi) a dal ho Mordechajovi. Ester učinila Mordechaje
správcem Hamanova majetku.

3 Ester pak znovu promluvila před králem. Padla mu k nohám a s pláčem
ho prosila, aby odvrátil tu pohromu, kterou Haman Agagovec zosno-
4 val proti Židům. Král na ni ukázal zlatým žezlem, ať vstane. Ester se
5 postavila před králem a řekla: „Ráčí-li mi král prokázat laskavost a uzná-
li to král za vhodné, jestliže mu na mně záleží, ať nechá napsat, že se
odvolávají ty listy, které vymyslel a sepsal Haman, syn Hamedaty Aga-
6 govce, aby vyhladil Židy ve všech říšských provinciích. Jak bych se mohla
dívat na pohromu, která má potkat můj lid? Jak bych se mohla dívat
na záhubu svých blízkých?“

7 Král Ahasver královně Ester a Židu Mordechajovi odpověděl: „Hama-
na jsem nechal pověsit na kůl a jeho majetek jsem dal Ester, protože

vztáhl ruku na Židy. Edikt psaný královým jménem a zapečetěný královým prstenem ovšem odvolat nelze. Smíte však Židům napsat, co uznáte za vhodné; pište královým jménem a zapečetěte to královým prstenem.“

Hned tehdy, třiadvacátého dne třetího měsíce zvaného sivan,^a byli svoláni královští písaři. Přesně podle Mordechajových pokynů se napsalo jak Židům, tak satrapům, místodržícím a představitelům sto sedmadvaceti provincií od Indie až po Habeš. Do každé provincie se psalo jejich písmem, jednomu každému národu jejich jazykem a Židům také jejich písmem a jejich jazykem. Po jízdních poslech na rychlých poštovních koních z říšského hřebčince rozeslal Mordechaj listy napsané jménem krále Ahasvera a zapečetěné královským prstenem:

Židům v každém jednotlivém městě král povoluje shromáždit se a bránit své životy. Smějí zničit, pobít a vyhladit jakékoli ozbrojence z kteréhokoli národa či provincie, kteří by napadli je nebo jejich ženy a děti. Co kdo po nich ukořistí, ať si ponechá. Tak se staň ve všech provinciích krále Ahasvera, a to v jediný den: třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar.^b Tento edikt budiž zařazen mezi zákony v každé jednotlivé provincii a vyhlášen ve všech národech, aby Židé mohli být v ten den připraveni k odplatě proti svým nepřátelům.

Jízdní poslové na poštovních koních z říšského hřebčince na králův příkaz neprodleně vyrazili a zákon byl vyhlášen i v súském paláci.

Mordechaj vyšel od krále oděn královsky v modré a bílé, s velkou zlatou čelenkou a v hávu z kmentu a purpuru. Ve městě Súsách zavládlo bujaré veselí. Židům vzešlo světlo a radost, jásot a sláva. V každé jedné provincii, v každičkém městě, kam dorazilo královské nařízení, nastalo u Židů veselí a jásot, hody a svátky. Mnozí z ostatních národů se tehdy požídovali, protože na ně padl strach z Židů.

Vše se obrátilo

9 Třináctého dne dvanáctého měsíce zvaného adar se mělo naplnit královské nařízení. Nepřátelé čekali, že toho dne Židy přemohou, ale vše se obrátilo: Židé přemohli své protivníky. Ve všech provinciích

krále Ahasvera se Židé ve svých městech shromáždili, aby bránili své životy proti těm, kdo jim chystali pohromu. Nikdo před nimi neobstál; strach z nich padl na všechny národy. Také všichni představitelé provincií, satrapové, místodržící a královští správci podporovali Židy, neboť na ně padl strach z Mordechaje. Mordechaj měl totiž v královském paláci významné postavení. Jeho pověst se šířila po všech provinciích a Mordechajův vliv rostl stále víc.

Židé udeřili na všechny své nepřátele mečem. Při té řezi a zhoubě naložili se svými protivníky, jak se jim zachtělo. V samotném sídelním městě Súsách Židé pobili a zahubili pět set mužů. Mezi nimi byli:

Paršandata,	Dalfon,
Aspata,	Porata,
Adalia,	Aridata,
Parmašta,	Arisaj,
Aridaj,	Vajzata,

deset synů židobijce Hamana, syna Hamedatova. Pobili je, kořisti se však ani nedotkli.

Téhož dne se počet zabitých v sídelním městě Súsách donesl až ke králi. „V samotných Súsách,“ řekl král královně Ester, „Židé pobili a zahubili pět set mužů a deset Hamanových synů. Co asi udělali v ostatních provinciích říše? Tak jaké máš přání? Bude ti splněno. Žádej cokoli dalšího a stane se.“ „Kdyby král ráčil,“ odpověděla Ester, „necht' je Židům dovoleno, aby v Súsách mohli podle zákona pro dnešek jednat ještě zítra. A těch deset Hamanových synů necht' pověsí na kůly.“ Král přikázal, ať se tak stane. V Súsách byl vydán příslušný zákon a deset Hamanových synů bylo pověšeno. Židé v Súsách se shromáždili ještě čtrnáctého dne měsíce adaru. Pobili v Súsách tři sta mužů, kořisti se však ani nedotkli.

Také ostatní Židé v říšských provinciích se shromáždili, aby bránili své životy a zjednali si klid od nepřátel. Pobili pětasedmdesát tisíc protivníků, kořisti se však ani nedotkli. To se stalo třináctého dne měsíce adaru. Následujícího čtrnáctého dne už měli klid, a tak toho dne pořádali hody a veselice. Židé v Súsách se ale shromáždili třináctého a ještě čtrnáctého dne téhož měsíce. Klid měli až patnáctého, a tak pořádali hody a veselice teprve toho dne. Venkovští Židé, kteří nebydlí

v hrazených městech, proto pořádají veselice, hody a oslavy čtrnáctého dne měsíce adaru a navzájem si posílají výslužku.

Purim

Mordechaj všechny tyto věci sepsal a všem Židům ve všech provinciích krále Ahasvera, blízkým i vzdáleným, rozeslal listy, aby jim uložil každoročně zachovávat čtrnáctý a patnáctý den měsíce adaru. V tyto dny si Židé zjednali klid od svých nepřátel; v tomto měsíci se jejich žal proměnil v radost a smutek ve svátek. Proto mají v tyto dny pořádat hody a veselice, navzájem si posílat výslužku a dávat dárky chudým. Židé se tedy přidrželi toho, co už začali zachovávat a o čem jim napsal Mordechaj:

Onen arcizidobijce Haman, syn Hamedaty Agagovce, si usmyslel vyhladit Židy. Hodil si *pur* (neboli los), kdy je má zničit a vyhladit. Ester ale šla před krále, a ten vydal písemné nařízení, aby se ten zlovolný plán, který Haman zosnoval proti Židům, obrátil zpět na jeho hlavu: on sám i jeho synové skončili na kůlech. Proto se těm dnům říká *purim*, od toho slova *pur*.

Kvůli všemu, co je zapsáno v této listině, co sami zažili a co se jim vyprávělo, Židé ustanovili tento nepomíjivý obyčej. Pro sebe, pro své potomky a pro všechny, kdo se k nim připojí, přijali, že budou každoročně zachovávat oba ty dny předepsaným způsobem a ve stanovený čas. Tyto dny se budou připomínat a slavit v každém následujícím pokolení, v každé rodině, každé provincii a každém městě. Tyto dny *purim* v Židovstvu nepominou a jejich památka mezi jejich potomky nevymizí.

Tuto druhou listinu psala spolu s Židem Mordechajem také královna Ester, dcera Abichailova, aby *purim* potvrdila s veškerou vážností. On pak ty listy rozeslal Židům do sta sedmadvaceti provincií Ahasverovy říše. Přál jim pokoj a bezpečí, a ať se dny těchto svátků *purim* dodržují ve stanovený čas. Tak jim to uložil Žid Mordechaj s královnou Ester a tak to přijali pro sebe i pro své potomstvo na paměť jejich půstu a naříkání. Slova ohledně *purim* stvrdil i rozkaz královny Ester, a tak to bylo zaneseno do knihy.

¹ **10** Král Ahasver podrobil povinným odvodům celé vnitrozemí
² i vzdálené ostrovy. Veškeré úspěchy jeho vládnutí i jeho moc
³ jakož i podrobnosti o Mordechajově významu a jak ho král vyznamenal,
to vše je sepsáno v Kronice králů médských a perských. Žid Mordechaj
byl druhý hned po králi Ahasverovi a mezi Židy nejmávanější. Celé to
množství jeho soukmenovců ho mělo v oblibě. Pečoval o dobro svého
lidu a podporoval rozkvět všeho jejich potomstva.